

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1547/05
24.05.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Владимира Тамаша, председника већа, Љубице Милутиновић, Софије Вагнер-Личеноски, Љиљане Ивковић-Јовановић и Надежде Радевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ адвокат, против тужених ББ, ВВ, чији је пуномоћник ГГ и ДД, чији је пуномоћник ЂЂ адвокат, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Округног суда у Београду Гж.10770/04 од 30.12.2004. године, у седници већа одржаној 24.5.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Округног суда у Београду Гж.10770/04 од 30.12.2004. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог општинског суда у Београду П.бр.8621/01 од 29.6.2004. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди према туженима да тужилац по основу инвестиционих улагања путем изградње и реконструкције има право својине са 4/6 дела на кући и дворишту у Ул. ____, у ____, изграђеној на к.п.бр. __ КО __ ЗКУЛ __ и право својине са пола дела стана бр. 3 у згради бр. __ у Ул. __ у __ уписаној у ЗК тело II у ЗКУЛ __, на к.п.бр. __ КО __, што су тужени дужни да признају и трпе да се тужилац на основу пресуде упише у земљишним књигама, као и захтев да се обавезу тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка. Истом пресудом обавезан је тужилац да туженом ДД на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 47.250,00 динара.

Пресудом Округног суда у Београду Гж.10770/04 од 30.12.2004. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против пресуде Округног суда тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе чл. 386. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредбе парничног поступка из чл. 354. ст. 2. тач. 11. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности а ни повреда на коју се у ревизији указује јер је изрека побијане пресуде јасна, непротивуречи сама себи нити разлозима и пресуда садржи јасне разлоге о одлучним чињеницама.

Ревизијски наводи тужиоца о погрешној примени материјалног права нису основани.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је син туженог ББ, брат туженог ВВ и полубрат односно брат по мајци туженог ДД. Тужени ГГ је са својом супругом, сада покојном ЕЕ, која је мајка тужиоца као и тужених ВВ и ДД, био власник односно сувласник са 1/2 на кући и дворишту у Ул. __ бр. __ у ____, као и на стана бр. __ на I спрату зграде у Ул. __ бр. __ у ____, који стан је купљен у заједници са супругом сада покојном ЕЕ. Тужени је помагао својим родитељима у време доградње и реконструкције предметне куће и стана при чему је знао да је то имовина родитеља и са њима није закључио никакав споразум или уговор о стицању права на истим.

Код тако утврђеног чињеничног стања, чињенице да се у конкретном случају ради о радовима адаптације, реконструкције и мање доградње, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су тужбени захтев тужиоца одбили, јер овакви радови не могу бити основ за стицање својине на објекту на коме су извршени, већ би тужилац по основу тих радова могао евентуално имати облигационо потраживање. Ово стога што се адаптацијом, реконструкцијом и доградњом туђег грађевинског објекта не стиче право својине ако законом или уговором није друкчије одређено. У конкретном случају родитељи тужиоца као власници предметне куће и стана са тужиоцем нису закључили никакав споразум или уговор о стицању права, па нема услова да тужилац на основу изведених радова на објектима стекне право сувласништва у смислу одредбе чл. 20. и 21. Закона о основама својинско правних односа.

Ревизијске наводе којима се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, Врховни суд није ценио јер се ревизија из тог разлога на основу одредбе чл. 385. ст. 3. ЗПП не може изјавити.

Са изложеног, Врховни суд је одлучио као у изреци на основу одредбе чл. 393. ЗПП.

Председник већа-судија,

Владимир Тамаш, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сд